

चिन्तम् २, } चिचिन्तयिषम् २, } चिन्तम् २, } चिचिन्तिषम् २, }
 चिन्तयित्वा २, } चिचिन्तयिषित्वा २, } चिन्तित्वा २, } चिचिन्तिषित्वा २, }
 चेचिन्तम् २ ; }
 चेचिन्तित्वा २. }

(524) “चिती संज्ञाने” (I-भ्वादिः-39. अक. सेट्. पर.)

‘.... चिन्तयेत् ।

स्मृत्याम्, चेतति संज्ञाने, तत्र चेतयते णिचि ॥’ (श्लो. 94) इति देवः ।

चेतकः- तिका, चेतकः-तिका,¹चिचेतिषकः-चिचितिषकः-षिका,
²चेचितकः-तिका ;

चेतिता-त्री, चेतयिता-त्री, चिचेतिषिता-चिचितिषिता-त्री, चेचितिता-त्री ;

^Aचेतन्-न्ती, ³चेतयन्-न्ती, चिचेतिषन्-चिचितिषन्-न्ती ; —

चेतिष्यन्-न्ती-ती, चेतयिष्यन्-न्ती-ती, चिचेतिषिष्यन्-चिचितिषिष्यन्-
 न्ती-ती ;

— चेचित्यमानः, चेचितिष्यमाणः ;

⁴चित्-चितौ-चितः ; — — —

⁵चित्तम्-त्तः, ⁶प्रायश्चित्तम्, चेतितम्-त्तः, चिचेतिषितः-चिचितिषितः,
 चेचितितः-तवान् ;

⁷चितः, ⁸चेतनः, ⁹चेतयः, चिचेतिषुः-चिचितिषुः, चेचितः ;

1. ‘रलो व्युपधाद्घलादेः संश्च’ (1-2-26) इति सेटः सनः कित्त्वविकल्पः । कित्त्व-
 पक्षे गुणोऽङ्गस्य । एवं क्त्वायामपि कित्त्वविकल्पो बोद्धव्यः ।

2. यङन्तस्य द्वित्वे, अभ्यासस्य गुणे, यङव्यवाकारलोपस्य स्थानिवद्भावात् लघूपधगुणो
 न । एवं यङन्ते सर्वत्र बोद्धव्यम् ।

3. ‘अणावकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्’ (1-3-88) इति ष्यन्ताच्छतैव ।

4. कर्तरि क्विप् । चित् = चेतन इत्यर्थः ।

5. ‘श्वीदितो निष्ठायाम्’ (7-2-14) इतीष्णिषेधः ।

6. ‘प्रायस्य चित्तिचित्तयोः’ (ग. सू. 6. 1. 156) इति सुट् । एवं क्तिन्पि ज्ञेयम् ।

7. ‘इयुपधज्ञा—’ (3-1-135) इति कर्तरि कः ।

8. बाहुलकात् नन्वादित्वेन (3-1-134) कर्तरि ल्युः ।

9. ‘अनुपसर्गाङ्गिभ्यन्दिधारिपरिवेद्युदेजिचेत्तिसातिसाहिभ्यश्च’ (3-1-138) इति
 ष्यन्तादस्मात् कर्तरि शप्रत्ययः; शप्रत्ययस्य सार्वधातुकत्वेन णेरयादेशः ।
 चेतयः = जीवः । अकारान्तोऽयं शब्दः ।

A. ‘युष्मान् चेतन् क्षयवायुकल्पान् सीतास्फुलिङ्गं परिगृह्य जालमः ।’ भ. का. 10.36.